

2008. szeptember 3., szerda

Az európai ombudsman különjelentése az Európai Parlament számára a 3453/2005/GG számú vizsgálata tárgyában az Európai Bizottságnak készített ajánlástervezete alapján

P6_TA(2008)0398

Az Európai Parlament 2008. szeptember 3-i állásfoglalása az európai ombudsman által a 3453/2005/GG számú panasz ügyében az Európai Bizottsághoz intézett ajánlástervezetet követően készített különjelentésről (2007/2264(INI))

(2009/C 295 E/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az európai ombudsman által az Európai Parlament számára készített különjelentésre,
 - tekintettel az EK-Szerződés 195. cikke (1) bekezdésének második albekezdésére és 211. cikkére,
 - tekintettel az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokról és általános feltételekről szóló, 1994. március 9-i 94/262/ESZAK, EK, Euratom európai parlamenti határozatra ⁽¹⁾, különösen annak 3. cikke (7) bekezdésére,
 - tekintettel a közösségi jog megsértése tekintetében a panaszossal való viszonyról szóló, 2002. március 20-i bizottsági közleményre (COM(2002)0141) ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 195. cikke (2) bekezdésének első mondatára,
 - tekintettel a Petíciós Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A6-0289/2008),
- A. mivel az EK-Szerződés 195. cikke felhatalmazza az európai ombudsmant bármely uniós polgártól érkező, a közösségi intézmények vagy szervezet tevékenysége során felmerülő hivatali visszasságokra vonatkozó panaszok átvételére;
- B. mivel a polgárok által benyújtott panaszok fontos információforrással szolgálnak a közösségi jog esetleges megsértésével kapcsolatban;
- C. mivel az EK-Szerződés 211. cikke alapján a Bizottság a Szerződés őrének szerepében annak biztosításáért felel, hogy alkalmazzák a Szerződés rendelkezéseit és az azok alapján az intézmények által hozott intézkedéseket;
- D. mivel az EK-Szerződés 226. cikkének (1) bekezdése értelmében, ha a Bizottság megítélése szerint egy tagállam a Szerződésből eredő valamely kötelezettségét nem teljesítette, az ügyről indokolással ellátott véleményt „ad”, miután az érintett államnak lehetőséget biztosított észrevételei megtételére, és mivel az említett cikk (2) bekezdése értelmében, ha az érintett állam a Bizottság által meghatározott határidőn belül nem tesz eleget a véleményben foglaltaknak, a Bizottság a Bírósághoz „fordulhat”;
- E. mivel az ombudsman korábban, a 995/98/OV panaszról szóló határozatában hangsúlyozta, hogy bár a Bizottság mérlegelési jogkörrel rendelkezik a jogsértési eljárások elindítása tekintetében, ezekre azonban „a Bíróság ítélezési gyakorlata által megállapított” jogi korlátok vonatkoznak, „amely előírja például, hogy az igazgatási hatóságoknak következetesen és jóhiszeműen kell eljárniuk, el kell kerülniük a megkülönböztetést, meg kell felelniük az arányosság, az egyenlőség és a jogszerű elvárások elveinek, és tiszteletben kell tartaniuk az emberi jogokat és az alapvető szabadságokat”;

⁽¹⁾ HL L 113., 1994.5.4., 15. o.⁽²⁾ HL C 244., 2002.10.10., 5. o.

2008. szeptember 3., szerda

- F. mivel a Bizottság hangsúlyozta, hogy ez a szerep alapvető fontosságú az európai polgárok érdekeinek biztosítása szempontjából és ezzel összefüggésben elismerte a jogállamiság jelentőségét ⁽¹⁾;
- G. mivel a Bizottság megerősíti, hogy fent említett, 2002. március 20-i közleménye megállapítja a panaszosnak kedvező azon igazgatási intézkedéseket, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság vállalja, hogy megfelel a panasz kezelésekor és a kérdéses jogsértés értékelésekor;
- H. mivel az ombudsman szerint hivatali visszásságnak minősül, ha a Bizottság nem alakít ki végleges álláspontot a panaszos jogsértési panasza tekintetében;
- I. mivel az ombudsman által a Bizottsághoz intézett ajánlás értelmében a Bizottságnak a lehető leggyorsabban és leggondosabban kell foglalkoznia a panaszos panaszával;
1. támogatja az európai ombudsman Bizottsághoz intézett ajánlását;
 2. hangsúlyozza, hogy annak, ahogyan a Bizottság az állampolgárok által benyújtott, a közösségi jog tagállamok általi állítólagos megsértéséről szóló panaszokat kezeli, minden esetben meg kell felelnie a helyes hivatali magatartás elvének;
 3. rámutat arra, hogy fent említett, 2002. március 20-i közleményében – a Bizottság bizonyos kötelezettségvállalásokat tett azzal kapcsolatban, ahogyan a jogsértési panaszokat kezeli;
 4. rámutat, hogy a Bizottság abban a közleményében jelezte, hogy – általános szabályként – a panasz nyilvántartásba vétele napjától számított egy éven belül határoz arról, hogy megindítsa-e a jogsértési eljárást vagy lezárja az ügyet, és e határidő lejárta után írásban tájékoztatja a panaszost;
 5. elfogadja, hogy nehezebb és összetettebb ügyekben a Bizottság vizsgálatai több mint egy évig tarthatnak; úgy véli azonban, hogy az egy éves határidő túllépése csak abban az esetben indokolt, ha a vizsgálat ténylegesen folyamatban van;
 6. megjegyzi, hogy a német kormánynak a munkaidőről szóló irányelv ⁽²⁾ megfelelő alkalmazásával kapcsolatos mulasztására vonatkozó jelenlegi ügyben a Bizottság az említett irányelv módosítására irányuló javaslata fényében kívánt foglalkozni a panasszal, és úgy határozott, hogy megvárja a többi közösségi intézménnyel a javaslatáról folytatott megbeszélések eredményét;
 7. emlékeztet arra, hogy a javaslatot 2004 szeptemberében nyújtották be, és hogy nincs bizonyíték arra, hogy a Bizottság azóta további lépéseket tett volna a vizsgálat folytatása érdekében;
 8. megjegyzi, hogy a két lehetséges határozat – azaz a hivatalos jogsértési eljárás megindítása vagy az ügy lezárása – egyikének meghozatala helyett a Bizottság a vizsgálat tekintetében minden további intézkedés meghozatalától tartózkodott;
 9. azon a véleményen van, hogy a közösségi jog nem teszi lehetővé, hogy hatályos jogszabályokat és ítéleteket azon az alapon hagyjanak figyelmen kívül, hogy új szabályok mérlegelése van folyamatban; rámutat arra, hogy a Bizottság a panaszban szereplő azon kérdésekkel sem foglalkozott, amelyek nem a hatályos irányelv javasolt módosításához kapcsolódnak;
 10. elismeri, hogy a Bizottság bizonyos mérlegelési jogkörrel bír a panaszok és a jogsértési eljárások kezelése tekintetében, különösen az ügyek Bíróság elé utalását illetően, de rámutat arra, hogy az EK-Szerződés 226. cikke előírja, hogy a Bizottságnak el kell indítania a pert megelőző szakaszt, ha úgy véli, hogy egy tagállam nem teljesítette a Szerződés szerint fennálló valamely kötelezettségét;

(1) „A közösségi jog alkalmazásának hatékonyabb nyomon követése” című, 2002. december 11-i bizottsági közlemény (COM(2002)0725).

(2) A 93/104/EK irányelv helyébe lépő és azt hatályon kívül helyező 2003/88/EK irányelv (HL L 299., 2003.11.18., 9. o.).

2008. szeptember 3., szerda

11. véleménye szerint a mérlegelési jogkörre a közigazgatási jog általános elvei szerint meghatározott jogi korlátok is vonatkoznak, amint azt a Bíróság ítélkezési gyakorlata megállapította, és e jogkör nem lépheti túl a Bizottság által a fent említett, 2002. március 20-i közleményében ismertetett korlátokat;
12. megismétli aggodalmát azzal az indokolatlan és túl hosszú – gyakran több évig elhúzódó – időtartammal kapcsolatban, amelyet a Bizottság a jogsértési eljárások lefolytatása és lezárása esetén igénybe vesz, és megismétli elégedetlenségét annak gyakori példáival kapcsolatban, hogy a tagállamok nem tesznek eleget az Európai Bíróság határozatainak; úgy véli, hogy ez aláássa a közösségi jogrendszer kialakításának és következetes alkalmazásának hitelességét, és hiteltelenné teszi az EU célkitűzéseit;
13. ismételten hangsúlyozza a tagállamok központi szerepét a közösségi jogszabályok helyes alkalmazása tekintetében és kiemeli azt a tényt, hogy a közösségi jogszabályok gyakorlati alkalmazása meghatározó abban, hogy az Európai Unió jelentősége növekedjen saját polgárai szemében;
14. felkéri a Bizottságot, hogy állítsa össze azon tagállamoknak a jegyzékét, amelyek jogszabályai nincsenek összhangban a munkaidőről szóló irányelv valamennyi rendelkezésével, és határozza meg, milyen intézkedéseket tesz ezzel kapcsolatban; sürgeti a Bizottságot, hogy saját kiváltságaival összhangban fogantossáson azonnali intézkedéseket minden olyan esetben és minden olyan tagállamban, ahol az irányelv átültetése vagy végrehajtása nem felel meg a jogszabályoknak, illetve a Bíróság jogalkotásának;
15. sürgeti a Bizottságot, hogy haladéktalanul vizsgálja meg a 2004. január 1-jén elfogadott és 2007. január 1-jén hatályba lépett német jogszabályt annak megállapítása érdekében, hogy összhangban van-e a munkaidőről szóló irányelv valamennyi rendelkezésével és az Európai Bíróság valamennyi vonatkozó ítéletével; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a Bizottság megvizsgálja az említett irányelv végrehajtásának részleteit;
16. megjegyzi, hogy a Bizottság a közelmúltban vizsgálta felül a jogsértési eljárásokra vonatkozó iránymutatásait; e dokumentum alapján úgy értelmezi, hogy a határozatok jegyzékét előzetesen az állandó képviselők és a tagállamok rendelkezésre bocsátják, és hogy a jogsértésekről elfogadott határozatokról sajtóközleményeket adnak ki a hivatalos elfogadás napján; megjegyzi azonban, hogy még nem rendelkeztek a Parlament vagy a Parlament felelős bizottságainak tájékoztatásáról;
17. ismételten megerősíti a Bizottsághoz intézett felhívását, hogy mindenre kiterjedően tájékoztassa a Parlamentet – és különösen a Parlament Petíciós Bizottságát – a jogsértési ügyekkel kapcsolatos határozatokról, az eljárás valamennyi szakaszában;
18. hangsúlyozza, hogy az EK-Szerződés 230. cikke alapján a Parlament a Tanácsra és a Bizottságra vonatkozó feltételekkel megegyező feltételek szerint jogosult keresetet benyújtani a Bíróságnál, és hogy a Szerződés 201. cikke értelmében a Parlament jogosult a Bizottság tevékenységének ellenőrzésére;
19. a fentiek fényében sürgeti továbbá az összes tagállamot, hogy a munkahelyi egészségvédelemre és biztonságra vonatkozó valamennyi szabályt hűen alkalmazzák, arra az elvre alapozva, hogy bármilyen kétség esetén a jog azon értelmezése élvez elsőbbséget, amely a munkavállalók egészségére és biztonságára nézve a legkedvezőbb (*in dubio pro operario*);
20. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint az európai ombudsmannak.

A nők és férfiak közötti egyenlőség – 2008

P6_TA(2008)0399

Az Európai Parlament 2008. szeptember 3-i állásfoglalása a nemek közötti egyenlőségről – 2008 (2008/2047(INI))

(2009/C 295 E/11)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az EK-Szerződés 2. cikkére, 3. cikkének (2) bekezdésére és 141. cikkére,

— tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 23. cikkére,